

АФІННІ ПЕРЕТВОРЕННЯ - ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗОБРАЖЕННЯ

На сьогодні комп'ютерна графіка – це наукова область, що має безліч застосувань. Вона широко застосовується в різних сферах діяльності людини: будівництві та архітектурі, промисловості, в комп'ютерних іграх та кіноіндустрії. Крім того графіка знайшла своє місце і в медицині (візуалізація результатів КТ), астрономії, картографії, фотограмметрії і в багатьох інших областях знання.

Найбільш часто в комп'ютерній графіці для перетворення об'єктів використовуються, так зване афінне перетворення (affine transformations). Перетворення площини (зображення) називається афінним, якщо воно взаємно однозначне і відображенням будь-якої прямої є пряма. Взаємно однозначне перетворення переводить кожну точку площини (зображення) P в іншу точку площини (зображення) P' , таким чином, що кожній точці P відповідає якась точка P' . Крім повороту, відображення, стиснення і розтягування (все це підгрупи афінних перетворень) геометричних об'єктів, здійснює ще зрушення їх у просторі (іноді кажуть, трансляцію). Так як афінне перетворення це композиція лінійного перетворення і паралельного перенесення то розглянемо его на прикладі побудови фракталу.

Геометричні фрактали – самі наочні, тому що в них відразу видно самоподібність. Найчастіше фрактали викреслюються у вигляді плоского зображення, тому буде розглянуто двовимірний випадок. У цьому випадку точка $x = (x_1, x_2)$, яка зазнала на собі афінні перетворення, отримає просторову локалізацію $x' = (x'_1, x'_2)$, що в аналітичній формі виражається як

$$[x'_1, x'_2, 1] = M[x_1, x_2, 1]$$

де M - лінійне перетворення.

Розглянемо фрактал під назвою дерево Піфагора, в основі якого лежить одна єдина буква «Y».

Для створення дерева Піфагора потрібно за допомогою афінних перетворень злегка зменшити і розгорнути в просторі об'єкт, з якого складається фрактал. Для початку нехай фігура ABCBD (рис.1.а) перетвориться у фігуру VCECF (рис.1.б).

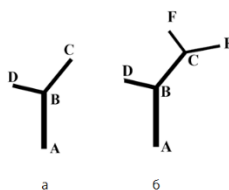

Рис. 1. Дерево Піфагора а) фігура до застосування методів афінного перетворення; б) фігура після першого кроку.

Для цього перетворення потрібно зробити наступні кроки:

1. Встановити точку повороту в точці А.
2. Повернути об'єкт.
3. Стиснути об'єкт.
4. Перемістити об'єкт.

Для встановлення точки повороту обчислюємо матрицю перенесення (1).

$$[T_{-A}] = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -a_x & -a_y & 1 \end{bmatrix} \quad (1)$$

Далі необхідно обчислити кут μ між векторами \overrightarrow{AB} і \overrightarrow{BC} та матрицю повороту (2).

$$[R] = \begin{bmatrix} \cos(\mu) & \sin(\mu) & 0 \\ -\sin(\mu) & \cos(\mu) & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (2)$$

Наступним кроком необхідно обчислити коефіцієнт стиснення $\beta = \overline{BC} / \overline{AB}$ після чого матрицю стиснення (3).

$$[D] = \begin{bmatrix} \beta & 0 & 0 \\ 0 & \beta & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (3)$$

Для перенесення об'єкту в точку В обчислюємо матрицю перенесення (4).

$$[T_B] = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ b_x & b_y & 1 \end{bmatrix} \quad (4)$$

Підсумкова матриця буде виглядати наступним чином:

$$[M] = [T_A][R][D][T_B] = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -a_x & -a_y & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \cos(\mu) & \sin(\mu) & 0 \\ -\sin(\mu) & \cos(\mu) & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \beta & 0 & 0 \\ 0 & \beta & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ b_x & b_y & 1 \end{bmatrix}$$

$$[M] = \begin{bmatrix} \beta * \cos(\mu) & \beta * \sin(\mu) & 0 \\ -\beta * \sin(\mu) & \beta * \cos(\mu) & 0 \\ -\beta * a_x \cos(\mu) + \beta * a_y \sin(\mu) + b_x & -\beta * a_x \sin(\mu) - \beta * a_y \cos(\mu) + b_y & 1 \end{bmatrix}$$

В результаті чого отримуємо:

$$\begin{aligned} [x' \ y' \ 1] &= [x \ y \ 1][M] \\ [x' \ y' \ 1] &= [x \ y \ 1] = \\ &= \begin{bmatrix} \beta * \cos(\mu) & \beta * \sin(\mu) & 0 \\ -\beta * \sin(\mu) & \beta * \cos(\mu) & 0 \\ -\beta * a_x \cos(\mu) + \beta * a_y \sin(\mu) + b_x & -\beta * a_x \sin(\mu) - \beta * a_y \cos(\mu) + b_y & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Аналогічні дії проводимо для об'єктів ABCBD → BDGDH, де

- μ - кут між векторами \overrightarrow{AB} и \overrightarrow{BD}
- β - коефіцієнт стиснення $\beta = \overline{BD} / \overline{AB}$

В результаті застосування афінних перетворень побудовано фрактал дерево Піфагора (рис.3)

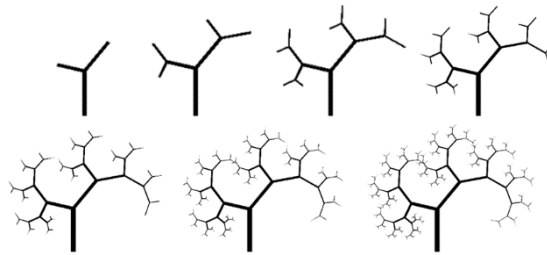

Рис.3. Етапи побудови дерева Піфагора

У комп'ютерній графіці фрактали широко застосовуються завдяки компактності математичного апарату. Фрактальні дерева, гори і цілі пейзажі задаються простими формулами а за допомогою простих розрахунків можна побачити що може афінне перетворення.